

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศ และต่างประเทศ
(ระยะสั้นไม่เกิน ๙๐ วัน และ ระยะยาวตั้งแต่ ๙๐ วันขึ้นไป)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

- ๑.๑ ชื่อ - นามสกุล นางสาวจรรรัตน์ สุวะโสภา
อายุ ๔๑ ปี การศึกษา ประกาศนียบัตรเวชระเบียน (เวชสถิติ)
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ให้รหัสโรคและหัตถการทางการแพทย์
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติชำนาญงาน
หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ)
- ปฏิบัติหน้าที่ในการให้รหัสโรคและหัตถการทางการแพทย์
- ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- ๑.๒ ชื่อ - นามสกุล นางสาวอุมาภรณ์ อมศิริ
อายุ ๓๔ ปี การศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเวชระเบียน
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ให้รหัสโรคและหัตถการทางการแพทย์
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติชำนาญงาน
หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ)
- ปฏิบัติหน้าที่ในการให้รหัสโรคและหัตถการทางการแพทย์
- ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
- ๑.๓ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร ประชุมวิชาการสมาคมเวชสถิติแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๖๖
เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
งบประมาณ เงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล
 ทุนส่วนตัว ไม่มีค่าใช้จ่าย
จำนวนเงิน ๓,๐๐๐.- บาท (สามพันบาทถ้วน)
ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ สถานที่ โรงแรมมารวยการ์เด้น กรุงเทพฯ ฯ
คุณวุฒิ/วุฒิบัตรที่ได้รับ -

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

(โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการ)

๒.๑ วัตถุประสงค์

๒.๑.๑ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพ
เวชระเบียน การให้รหัสทางการแพทย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในงานเวชระเบียน รวมถึงการรักษา
ความปลอดภัยของเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์

๒.๑.๒ เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านเวชระเบียนและสารสนเทศทางสุขภาพ

๒.๑.๓ เพื่อให้มีความเข้าใจเรื่องการพัฒนางานด้วยวิจัย หรือนวัตกรรม รวมถึงมาตรฐานการปฏิบัติงานในระบบเวชระเบียนและสารสนเทศทางสุขภาพ

๒.๑.๔ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของกลุ่มบุคลากรวิชาชีพในการพัฒนาระบบเวชระเบียนและสารสนเทศทางสุขภาพ

๒.๒ เนื้อหา

PDPA และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเวชระเบียน ประกอบด้วย

๑. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

๑.๑ ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น

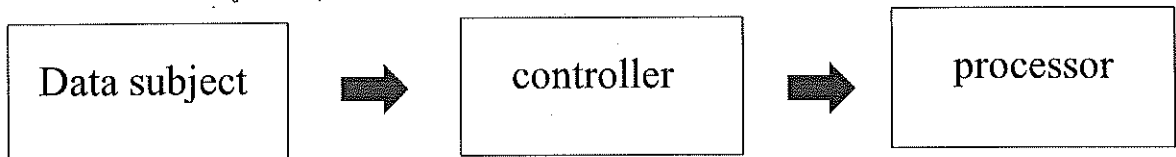
๑.๒ พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.๒๕๖๒

มาตรา ๒๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๓ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียด

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง

คนใช้

- มีสิทธิได้รับแจ้ง
ขอเข้าถึงการแก้ไข
โอนย้าย คัดค้าน
เพิกถอน ขอรหัส
ขอให้ลบ

บุคลากร

- มีหน้าที่รับผิดชอบต่อข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวม นำมาใช้
และเปิดเผย

OUTSORCE

บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล

๑. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject)

๒. ผู้ควบคุมส่วนบุคคล (Data Controller)

- บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย

ข้อมูลส่วนบุคคล

๓. ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Data Processor)

- บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วน

บุคคลบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

- ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

แนวทางสำหรับเวชสถิติ สำหรับผู้ดูแลคอมพิวเตอร์งานเวชระเบียน

ขั้นตอนการปฏิบัติของผู้ควบคุมข้อมูล (Data Controller) โดยอ้างอิงจากมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องหน้าที่ของผู้ควบคุมส่วนบุคคล ซึ่งมีทั้งหมด ๕ ข้อ

๓๗ (๑) จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ และต้องทบทวนมาตรการดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็นหรือเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓๗ (๒) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ

๓๗ (๓) จัดให้มีระบบการตรวจสอบเพื่อดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอเอง หรือที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถอนความยินยอม เว้นแต่เก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นการเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๒๖ (๕) (ก) หรือ (ข) การใช้เพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

๓๗ (๔) แจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่สำนักงานโดยไม่ชักช้าภายใน ๗๒ ชั่วโมง นับแต่ทราบเหตุเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เว้นแต่การละเมิดดังกล่าวไม่มีความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบและเสรีภาพของบุคคลให้แจ้งเหตุการณ์ละเมิดให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบพร้อมกับแนวทางการเยียวยาด้วย ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวและช้อยกเว้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓๗ (๕) ในกรณีที่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องแต่งตั้งตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือซึ่งตัวแทนต้องอยู่ในราชอาณาจักรและตัวแทนต้องได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิดชอบใดๆที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

จรรยาบรรณวิชาชีพเวชสถิติ

เวชสถิติและเวชระเบียนนั้นเกี่ยวข้องกับการพัฒนา การใช้และการเก็บรักษาข้อมูลทางการแพทย์ ได้แก่ ข้อมูลทางด้านการรักษาและข้อมูลสถานะสุขภาพต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาผู้ป่วย การบริหารจัดการและเพื่ออ้างอิงในการศึกษาวิจัยเวชระเบียนที่ดีแสดงถึงคุณภาพการรักษาและบริการที่ดี และเพื่อการรับรองคุณภาพเวชสถิติควรมีบัญญัติพื้นฐานเพื่อการปฏิบัติ สำหรับสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพ ดังนั้นสมาคมเวชสถิติแห่งประเทศไทย จึงได้กำหนดจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพเวชระเบียน ดังนี้

๑. บริการยอมมาก่อนผลประโยชน์อื่นใด
๒. เก็บรักษาเวชระเบียนที่อยู่ในความดูแลของตนโดยถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล (ความลับ)
๓. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นไปในทิศทาง

เดียวกัน

๔. หลีกเลี่ยงการกระทำ หรือปกปิดปิดการกระทำที่ฝ่าฝืนจริยธรรมอันดี
 ๕. เปิดเผยข้อมูลในเวชระเบียนต่อผู้เป็นเจ้าของเวชระเบียนโดยตรง (ตัวผู้ป่วย) ไม่เปิดเผยข้อมูลเวชระเบียนโดยไม่จำเป็น ยกเว้นจะเป็นการใช้เพื่อเป็นหลักฐานตามกฎหมาย หรือเป็นไปตามกฎระเบียบอื่น ๆ
 ๖. รักษากฎระเบียบต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการเวชระเบียนอย่างเคร่งครัด
 ๗. ยอมรับเงินค่าบริการต่าง ๆ เฉพาะที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือตามธรรมเนียมปฏิบัติซึ่งตนควรจะได้ตามหน้าที่
 ๘. หลีกเลี่ยงการก้าวร้าวการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลอื่นและไม่แสดงอำนาจการตัดสินใจที่นอกเหนือขอบเขตที่ตนเองรับผิดชอบอยู่
 ๙. พยายามแสวงหาความรู้เพิ่มเติม หมั่นฝึกฝนและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อการบริการทางสาธารณสุขที่ดีมีสุขภาพ
 ๑๐. มีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากร และเสริมสร้างความเข้มแข็งในวิชาชีพ ตลอดจนการเผยแพร่สาขาวิชาชีพเวชระเบียนให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณะ
- เสริมสร้างความแม่นยำหลักเกณฑ์การตรวจสอบข้อมูล เพื่อความถูกต้องของข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพเวชระเบียน ความถูกต้องการให้รหัสทางการแพทย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การถูกปฏิเสธการจ่ายค่าชดเชยค่าบริการทางการแพทย์ ผู้ป่วยถึงทราบถึงสิทธิของตนเอง การดำเนินการจะต้องมีความถูกต้อง

คำแนะนำสำหรับหน่วยบริการ ควรมีการควบคุมกำกับและติดตามการเบิกจ่ายในภาพรวม

๑. ควรมีทีมงานติดตามรายงานการเบิกจ่าย
๒. ควรมีแพทย์ที่ปรึกษาเรื่องการเบิกจ่ายอุปกรณ์
๓. หากอุปกรณ์ที่ไม่อยู่ในสิทธิประโยชน์ให้ส่งเรื่องไปยังสำนักงานหลักประกันสุขภาพ เพื่อนำเข้าขั้นตอนเพิ่มอุปกรณ์ต่อไป

๔. หน่วยบริการต้องเข้าใจการอ่านรายงานการจ่ายชดเชย เพื่อแก้ไขข้อมูลที่ส่งไม่ผ่าน (ติด C) และเพื่อแก้ไขข้อมูลที่ถูกปฏิเสธการจ่าย (DENY)

๕. ตรวจสอบคำเตือนใน DRG

- บันทึกเหตุการณ์ไม่ครบ
- บันทึกเหตุการณ์ไม่เฉพาะเจาะจง
- บันทึกเหตุการณ์กำกวม
- บันทึกเหตุการณ์เกินหลักฐานในเวชระเบียน
- บันทึกเหตุการณ์เกินจำเป็น
- บันทึกเหตุการณ์ที่อ่านลำบากหรืออ่านไม่ออก
- บันทึกเหตุการณ์ไม่สอดคล้องกับการวินิจฉัย

๖. ตรวจสอบข้อผิดพลาดใน DRGs

- ไม่ส่งรหัสการวินิจฉัยหลัก
- ส่งรหัสที่ไม่มีในระบบ ICD-๑๐ หรือส่งรหัส V W X Y เป็นการวินิจฉัยหลัก
- ส่งรหัสที่ไม่สามารถเป็นรหัสการวินิจฉัยหลัก
- ส่งรหัสการวินิจฉัยและ/หรือเหตุการณ์ขัดแย้งกับอายุ
- ส่งรหัสการวินิจฉัยและ/หรือเหตุการณ์ขัดแย้งกับเพศ
- ส่งอายุผู้ป่วยผิดจาก ๐-๑๒๔ปี
- ไม่ส่งหรือส่งประเภทการจำหน่ายผิด (๑,๒,๓,๔,๕,๘และ๙)
- ไม่มีการวินิจฉัยหลัก

ปัญหาการบันทึกเหตุการณ์

- ให้รหัสเกินขีดความสามารถของหน่วยบริการ
- ให้รหัสไม่ครบ

- ให้รหัสไม่ตรงหรือเกินกว่าข้อมูลในเวชระเบียน
- ให้รหัสไม่เฉพาะเจาะจง
- ให้รหัสไม่ตรงกับรายการขอเบิกอุปกรณ์หรือเครื่องมือ
- ให้รหัสไม่ตรงกับเกณฑ์การจ่ายค่าชดเชยบริการทางการแพทย์
- ไม่มีรหัสที่ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ปัญหาการให้รหัสหัตถการ

- บันทึกหัตถการไม่ครบ
- บันทึกหัตถการไม่เฉพาะเจาะจง
- บันทึกหัตถการกำกวม
- บันทึกหัตถการเกินหลักฐานในเวชระเบียน
- บันทึกหัตถการเกินจำเป็น
- บันทึกหัตถการที่อ่านลำบากหรืออ่านไม่ออก
- บันทึกหัตถการไม่สอดคล้องกับการวินิจฉัย

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๒.๓.๑ ต่อตนเอง

๒.๓.๑.๑ สามารถนำความรู้ที่ได้รับกลับมาพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพเวชระเบียน การให้รหัสโรคทางการแพทย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในงานเวชระเบียน รวมถึงการรักษาความปลอดภัยของเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์

๒.๓.๑.๒ สามารถวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นหน้างาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับระบบให้มีความสอดคล้องและประสานกัน

๒.๓.๑.๓ สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้บุคลากรในหน่วยงานเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง

๒.๓.๒ ต่อหน่วยงาน

๒.๓.๒.๑ สามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนางานด้านการให้รหัสโรคและรหัสหัตถการ พัฒนาความรู้ด้านวิชาการด้านเวชสถิติ เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและได้รับการจัดสรรงบประมาณในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าเป็นไปด้วยความถูกต้องไม่เกิดข้อผิดพลาดและถูกเรียกเก็บเงินคืน

๒.๓.๒.๒ สามารถพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ด้านการทบทวนเวชระเบียน สามารถนำผล การทบทวนมาวิเคราะห์สาเหตุ นำสู่การปรับปรุงกระบวนการดูแลระบบงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๓ อื่น ๆ (ระบุ)

๒.๓.๓.๑ การอบรมในครั้งนี้ สามารถนำความรู้กลับมาปรับใช้ในการทำงานซึ่งจะส่งผลต่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และช่วยสร้างเครือข่ายของผู้ปฏิบัติงานด้านการให้รหัสโรคและรหัสหัตถการ และนำมาพัฒนาการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๑ การปรับปรุง

๓.๑.๑ เนื้อหาการประชุมค่อนข้างมาก จึงมีข้อจำกัดด้านระยะเวลา ทำให้เนื้อหาบางหัวข้อไม่ได้ลงลึกถึงรายละเอียดชัดเจน

๓.๑.๒ การบรรยายของวิทยากรใช้ศัพท์เฉพาะด้าน ทำให้ผู้เข้าประชุมอาจมีความเข้าใจยาก

๓.๒ การพัฒนา

๓.๒.๑ นำความรู้ที่ได้รับกลับมาพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพเวชระเบียน การให้รหัสโรคทางการแพทย์ และเพิ่มพูนความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องในงานเวชระเบียนรวมถึงความปลอดภัยของเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๒.๒ นำความรู้ที่ได้รับกลับมาประยุกต์ใช้ในงานเวชระเบียนให้เป็นแนวทางเดียวกัน

๓.๒.๓ สามารถนำความรู้กลับมาเผยแพร่ให้บุคลากรภายในหน่วยงาน

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเข้าร่วมประชุมครั้งนี้ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้เข้าใจบทบาทวิชาชีพในการให้รหัสโรคทางการแพทย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในงานเวชระเบียน และลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานมากยิ่งขึ้น เห็นควรมีการส่งบุคลากรของหน่วยงาน เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรนี้อีกอย่างต่อเนื่อง

ลงชื่อ..........ผู้รายงาน

(นางสาวจรรยารัตน์ สุวะโสภา)

เจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน

ลงชื่อ..........ผู้รายงาน

(นางสาวอุมาภรณ์ อมศิริ)

เจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน

ลงชื่อ..........หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้ากลุ่มงาน

(นางสาวอารียากรณ์ เห่งาเกษ)

นักทฤษฎีการบุคคลชำนาญการ

กองการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิชาการและแผนงาน

โรงพยาบาลหลวงพ่อองค์ดำ จังหวัดสุรินทร์

FR-KNL-๐๐๙ / REV ๔

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา .. ผู้ทำเรื่องขอ ลมทนาย ใ้ได้ฟังแล้ว
 หนัก ของกรม ทน ด้แทน ๐๖๖๕๕๕ ๖๖๖๖๖๖ ใ้ ๕๕๕๕๕๕

ลงชื่อ..... หัวหน้าส่วนราชการ
 (นายอติสร วิตตากร)
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินฺธโร อุทิศ

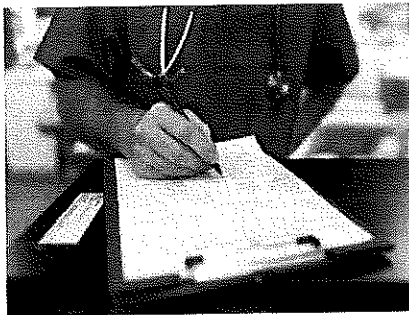
หลักสูตรประชุมวิชาการสมาคมเวชสถิติ แห่งประเทศไทย ประจำปี 2566

หลักการเวชระเบียนที่น่าสนใจที่มีผลทางกฎหมาย

วิธีการบันทึกเวชระเบียน

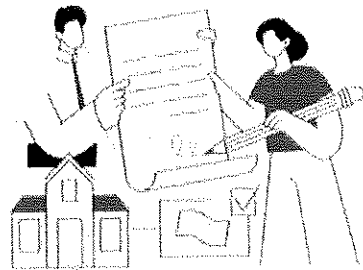
ในส่วนของวิธีการบันทึกเวชระเบียน หลักการสำคัญที่จะให้การเวชระเบียน
ได้เป็นไปตามหลักการของกฎหมาย จึงต้องมีหลักในการบันทึกเวชระเบียน ดังนี้

หลีกเลี่ยงการจัดทำเวชระเบียนให้มีรอยลบหรือขีดแก้

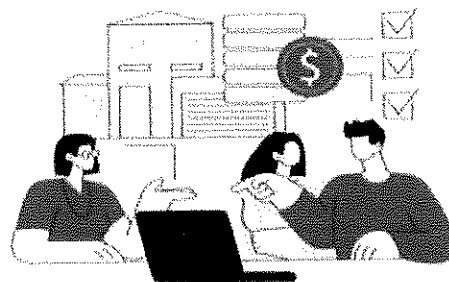
หลีกเลี่ยงการ ทำเวชระเบียนที่มีข้อความที่เขียนแทรก
ระหว่างบรรทัดหรือที่เขียนไว้ในส่วนที่เขียนไว้
ด้านบน ด้านล่าง หรือ ด้านหลัง
หรือเขียนด้วยสีน้ำหมึก
หรือลักษณะตัวอักษรที่แตกต่างออกไป

เอกสารบางประเภทอาจกระทำโดยมีการลงลายมือ
ชื่อของผู้ป่วยด้วย

เวชระเบียนต้องบันทึก
โดยผู้มีอำนาจในการจัดทำ

หลักการสำคัญ
ไม่ได้เขียน แปลว่าไม่ได้ทำ

จัดทำโดย นางสาวจรรรัตน์ สุวะโสภาก ตำแหน่งเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติชำนาญงาน
โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินธโร อุทิศ

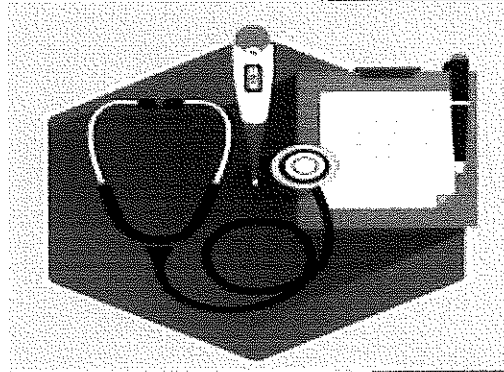
หลักสูตรประชุมวิชาการสมาคมเวชสถิติ แห่งประเทศไทย ประจำปี 2566 การถูกปฏิเสธการจ่ายค่าชดเชยค่าบริการ

คำแนะนำสำหรับหน่วยบริการ

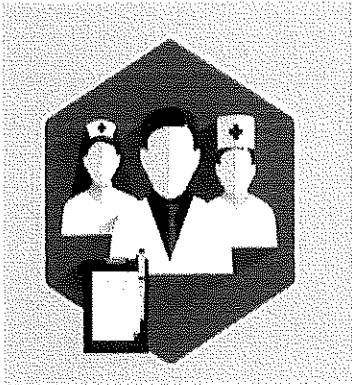
1. ตรวจสอบคำเตือนใน DRG

- บันทึกเหตุการณ์ไม่ครบ
- บันทึกเหตุการณ์ไม่เฉพาะเจาะจง
- บันทึกเหตุการณ์กำกวม
- บันทึกเหตุการณ์เกินหลักฐานในเวชระเบียน
- บันทึกเหตุการณ์เกินจำเป็น
- บันทึกเหตุการณ์ที่อ่านลำบากหรืออ่านไม่ออก
- บันทึกเหตุการณ์ไม่สอดคล้องกับการวินิจฉัย

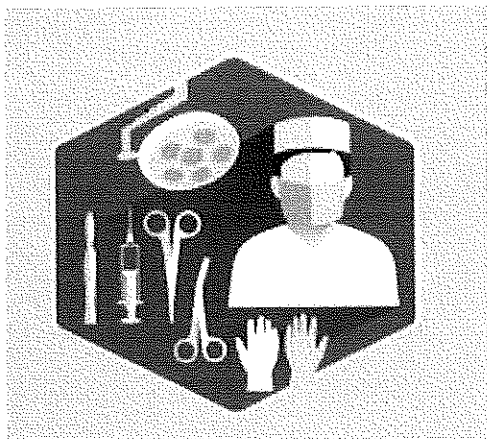
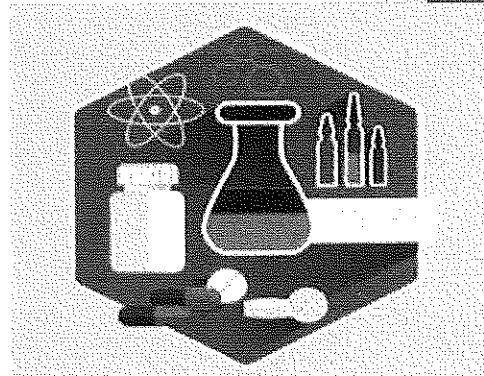
2. ตรวจสอบข้อผิดพลาดใน DRGs

- ไม่ส่งรหัสการวินิจฉัยหลัก
- ส่งรหัสที่ไม่มีในระบบ ICD-10 หรือส่งรหัส V W X Y เป็นการวินิจฉัยหลัก
- ส่งรหัสที่ไม่สามารถเป็นรหัสการวินิจฉัยหลัก
- ส่งรหัสการวินิจฉัยและ/หรือเหตุการณ์ขัดแย้งกับอายุ
- ส่งรหัสการวินิจฉัยและ/หรือเหตุการณ์ขัดแย้งกับเพศ
- ส่งอายุผู้ป่วยผิดจาก 0-124 ปี
- ไม่ส่งหรือส่งประเภทการจำหน่ายผิด (1,2,3,4,5,8 และ 9)
- ไม่มีการวินิจฉัยหลัก

3. ปัญหาการบันทึกเหตุการณ์

- ให้รหัสเกินขีดความสามารถของหน่วยบริการ
- ให้รหัสไม่ครบ
- ให้รหัสไม่ตรงหรือเกินกว่าข้อมูลในเวชระเบียน
- ให้รหัสไม่เฉพาะเจาะจง
- ให้รหัสไม่ตรงกับรายการขอเบิกอุปกรณ์หรือเครื่องมือ
- ให้รหัสไม่ตรงกับเกณฑ์การจ่ายค่าชดเชยบริการทางการแพทย์
- ไม่มีรหัสที่ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

4. ปัญหาการให้รหัสเหตุการณ์

- บันทึกเหตุการณ์ไม่ครบ
- บันทึกเหตุการณ์ไม่เฉพาะเจาะจง
- บันทึกเหตุการณ์กำกวม
- บันทึกเหตุการณ์เกินหลักฐานในเวชระเบียน
- บันทึกเหตุการณ์เกินจำเป็น
- บันทึกเหตุการณ์ที่อ่านลำบากหรืออ่านไม่ออก
- บันทึกเหตุการณ์ไม่สอดคล้องกับการวินิจฉัย

จัดทำโดย นางสาวอุมาภรณ์ อมศิริ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่งานเวชสถิติชำนาญงาน
โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินุถโร อุทิศ

รายงานผลการประชุมวิชาการสมาคมเวชสถิติแห่งประเทศไทยประจำปี ๒๕๖๖
ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ โรงแรมมารวยการ์เด็น กรุงเทพมหานคร
ของข้าราชการ จำนวน ๒ ราย ดังนี้

๑. นางสาวจรรรัตน์ สุวะโสภา ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน
๒. นางสาวอุมาภรณ์ อมศิริ ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน
โรงพยาบาลหลวงพ่อกวีศักดิ์ ชุติโนโร อุทิศ

<https://shorturl.asia/DPZ1h>

